

☒
☐
☐

Oppiaine	Kansantaloustiede	Päivämäärä	19.2.2007
Tekijä(t)	Elina Salminen	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	110
Otsikko	Vakavaraisuusuudistus ja sen vaikutukset pankkien pääomavaatimukseen, luotonantoon ja talouden suhdanteisiin		
Ohjaaja(t)	Professori Paavo Okko, KTL Elias Oikarinen		

Tiivistelmä

Viime vuosikymmenten aikana pankkivalvonnan ja -sääntelyn suunta on siirtynyt kohti riskienhallinnan valvontaa. Pankkien riskejä rajoitetaan mm. vakavaraisuussäännöksiin. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuussäännöt muuttuivat 1.1.2007 Basel II -uudistuksen myötä. Vakavaraisuuden on oltava vähintään 8 % pankin riskipainotetuista saatavista, joilla yleistään tarkoitetaan tavanomaista lainanantoa. Luottoriski on pankkitoiminnan merkittävin riski. Entinen vakavaraisuuslaskenta ei huomionnut lainkaan yritysluottojen riskejä ja pääomavaade määräytyi liian karkeasti. Riskiryhmittelyn karkeapiirteisyys on johtanut myös rahoituksen hinnoittelun vääristymiseen. Pääomavaatimus on vähäriskisissä luotoissa ollut liian suuri, joka on osaltaan heikentänyt pankkien kilpailukykyä rahoituksen tarjonnassa. Uusi vakavaraisuuslaskenta perustuu todellisiin luottoriskeihin, mikä aiheuttaa muutoksia pankkien pääomavaatimusten määrissä. Pankkien pääomien mahdollisella muutoksella voi olla kahdenlaisia vaikutuksia: suorat vaikutukset pankkilainasta riippuvaisiin yrityksiin sekä epäsuorat vaikutukset makrotalouteen. Uudistus asettaa myös kasvavia vaatimuksia Rahoitustarkastukselle. Valvojien pitää muodostaa selkeä ja läpinäkyvä kuva pankkien kokonaisriskiprofiileista.

Tutkielma perustuu rahoituksenvälityksen ja pankkitoiminnan teorioihin ja on luonteeltaan käsiteanalyttinen ja uudistuksen tulevia vaikutuksia *ex-ante* arvioiva. Tutkielman tavoitteena on esitellä ja analysoida vakavaraisuusuudistusta luottoriskiä sisältävien saamisten ja niiltä vaadittavien vähimmäispääomavaatimusten kannalta, sekä selvittää uudistuksen mahdollisia vaikutuksia pankkien pääomavaatimukseen, luotonantokäyttäytymiseen ja sitä kautta makrotalouteen. Tutkielmassa keskitytään luottojen ja luottoriskien osalta yritysluottoihin. Lukuisten teoreettisten ja empiiristen tutkimusten avulla pyritään selvittämään uudistuksen mahdollisia vaikutuksia. Lisäksi haastatteluilla on hankittu tietoa päätöksentekijöiden käyttäytymisestä uudessa vakavaraisuusympäristössä. Haastateltavat henkilöt ovat kukin työssään johtavassa asemassa Basel II -uudistuksen läpiviemisessä.

Suurin hyöty uudistuksessa on se, että se kannustaa pankeja kehittämään parempia riskienhallintamenetelmiä. Suurin ongelma syntyy siirryttäessä nopeasti kehittyneisiin menetelmiin esimerkiksi luottoriskeissä, joista pankeilla ei ole riittävästi historiallista aineistoa. Ongelmana on luottoriskin mittaamisen ja pääomavaateen laskemisen luotettavuus. Suurin huolenaihe luotettavuusongelman lisäksi on suhdanneongelma. Luotettavuusongelma poistuu ajan myötä kun dataa kerääntyy lisää, mutta suhdanneongelma ei. Jos lamatilanteessa pääomavaatimukset tulevat sitoviksi, ongelmaksi muodostuu lisäpääoman saatavuus.

Asiasanat	Basel II, luottoriski, vakavaraisuus, pääomavaatimukset, suhdanteet
Muita tietoja	